

Delegátský duel: zákaz náboženských symbolů **3**

UNICEF lately **7**

Afghanistan 10 years after **13**

Diplomaty odlišuje vybrané chování

Jaká je práce diplomata? Odpovídají představy o ní skutečnosti? Máme jim co závidět? Ředitelka Diplomatické akademie a bývalá velvyslankyně ve Spojených arabských emirátech Věra Jeřábková říká: „Diplomaté vedou paralelní životy.“

Existují nějaké časté představy uchazečů o Diplomatické akademii potažmo o práci diplomata, které nejsou tak zcela reálné?

Jeden jednoduchý příklad: Když ten, kdo se nikdy nestaral o dítě, vidí krásně oblečenou maminku s dětát-

vidí. Mně to tak někdy připadá u diplomacie. Za tím, aby diplomat nastrojen nasedl do auta a jel do společnosti, za tím, aby do té společnosti byl vůbec pozván, stojí velké znalosti, postavení a uznání. Navíc jede pracovat. Vnější stránka je tu jenom proto, aby mohl dělat svou práci. Diplomat se v těchto kruzích pohybuje, protože se potřebuje setkat se svými protějšky, které už ve společnosti zaujmají určité postavení. A z těchto lidí musí vytěžit informace nebo s nimi jen navázat kontakt. Diplomat se totiž v zahraničí zabývá také takzvaným otevíráním dveří. Prostřednictvím navázaných kontaktů umožňuje obchodníkům, kulturním pracovníkům, sportovcům a přede-

vším politikům, aby měli do dané země snazší vstup. Je tedy potřeba nezjednodušovat diplomacii jen na vnější formální stránku.

Kromě Diplomatické akademie jste v minulosti vedla také velvyslanectví ve Spojených arabských emi-

rátech. Jaký je život v muslimské absolutistické monarchii 21. století?

Řekla bych spíš v osvícené absolutistické monarchii, která má i leckteré půvaby. V Emirátech se totiž panovníci o své poddané starají opravdu výborně. » pokračování na str. 4

„Úkolem diplomata v zahraničí je navazovat kontakty.“

kem v kočárku, jak jde na procházku, může mít pocit, že toto je péče. Ty úmorné hodiny práce, to, že dítě v noci brečí, je protivné, už ne-

Kissinger – muž, který řídil svět

Poznáte ho na první pohled. Velké brýle, charismatičká tvář, vysoká a zavalitá postava, nezměnitelný německý přízvuk, který nikdy neztratil a možná ani ztratit nechtěl. » pokračování na str. 8

Petra Procházková se v České republice nudí

Aneb rozhovor o studiu žurnalistiky za komunismu, o cestě od psaní článků pro ženy po válečné zpravodajství a o tom, jak nás internet připravuje o živé reportáže.

Byla vize válečné zpravodajky důvodem, proč jste se dala na žurnalistiku?

Ne, vůbec. Já ani nevěděla, že něco takového existuje. Na žurnalistice jsem začala studovat v roce 1982, kdy panoval hluboký

komunismus a kdy pro nás žádné války ani neexistovaly. To jenom „imperialisti“ v Americe válčili. V Sovětském svazu se konflikty potlačovaly. Zнала jsem jen válečné zpravodaje z druhé světové války a byla jsem přesvědčená, že

taková situace už nenastane, takže to pro mě byla uzavřená kapitola. Ani moje žurnalistická kariéra k tomu nesměřovala. Nejdřív jsem pracovala v aktualitách, z nichž mě velmi brzy vyhodili (přeci jen, bylo » pokračování na str. 6

editorial

Tomáš Jungwirth
zástupce šéfredaktora

Vážené delegátky, vážení delegáti,

na Pražském studentském summitu se zabýváte zásadními problémy dnešního světa. Již fakt, že o nich jednáte a rozhodujete, z vás dělá důležité osoby. Je však záhodno přijmout tuto roli nejen po stránce formy, ale i obsahu.

Účast na Summitu je jistě zajímavou položkou do vašeho životopisu. Také je příjemné naživo vidět a slyšet hosty, o kterých jste dosud pravděpodobně spíše četli a slyšeli. Ani pro jedno však nemusíte udělat nic víc než poslat přihlášku s kvalitní esejí a několikrát se vypravit do hlavního města. Co však teprve činí Summit tím, čím je, jsou jednání, kterých si již za několik týdnů na konferenci užijete dostatek. A když už nikde jinde, právě zde by se forma měla naplnit obsahem. Obsahem, který již nepřináší členové sekretariátu, ale vy sami.

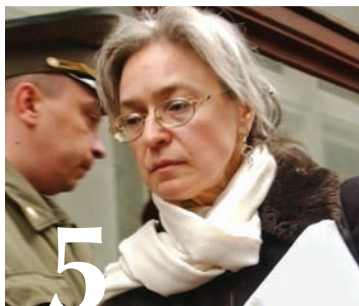
Jak možná někteří z vás vědí, jedním z významů pojmu „summit“ je jednání na nejvyšší úrovni. Zkuste si představit, jaká porce zodpovědnosti za jeho výsledek leží na vrcholných představitelích států či jiných zájmových sdružení. Ti si zkrátka nemohou dovolit jít jednání „odsedět“. A v tomto byste, paní delegátky a páni delegáti, měli své vzory následovat. Základem úspěchu je vžití se do role, přijetí odpovědnosti a poctivá příprava. Nepodceňujeme ale ani význam zákulisních rozhovorů – zkušenost velí, že během nich lze dojednat více než při formálním a pravidly svázaném jednání. Vaše snažení může být korunováno výmluvným projevem v plénu, kterým na svou stranu strhnete i dosud nerozhodnuté.

Snad se mnou budete souhlasit, že máloco překoná pocit z dobře odvedené práce. Věřím, že právě s takovým pocitem budete z jednání zaslouženě odcházet. Na Pražském studentském summitu je na vaše bedra položena odpovědnost za palčivé regionální i globální problémy. Jak s ní naložíte, je již jen a jen na vás.

Věřím, že inspirací pro vás bude i čerstvé vydání Chronicle, jež právě držíte v rukou.

Tomáš Jungwirth

ČTĚTE

Doporučujeme: Anna v přední linii

Představíme vám dokument o životě i smrti významné ruské novinářky.

Více na straně 5

Cesta na vrchol: Henry Kissinger

Legenda světové diplomacie minulého století – proč je předmětem kontroverze?

Více na straně 8

Úhel pohledu

1. Jaký výsledek očekáváš od současných nepokojů v arabských zemích?

2. Je hrozba lékařů odchodem do zahraničí oprávněná?

TEREZA DOLEŽALOVÁ
Model EU

1/ Nechápejme tyto nepokoje jako další snahu o radikalizaci islámu, nesnažme se intervenovat a nastolit západní demokracii. Revoluce by měla nadšeně řečeno jít cestou diskuzí a hledání vlastní cesty řešení i s naší pomocí. Arabské země by měly více spolupracovat s Evropskou unií a Evropou jako takovou, na druhé straně bychom jim my měli nabízet vodítka pro usnadnění spolupráce.

2/ Nemocnice se nyní snaží přilákat lékaře z Východu. Pacienti si pak stěžují, že svým lékařům ani nerozumí. Kvůli tomu vznikne tlak ve společnosti, že takové lékaře nechtějí. Ten konečně povede k vytvoření konstruktivní diskuze a zvýšení jejich platů. Lékaři jsou velmi podhodnoceni na to, jakou mají kvalifikaci, jak dlouho pracují a s jakým nasazením.

MILOSLAV KABRHEL
SC, Model OSN

1/ Pro nás Evropany je přeci jen těžší situaci pochopit, protože smýšlení tamější kultury může být trochu odlišné. Když národ vyjádří svou vůli, je v zájmu nejvyšších představitelů státu, pokud chtějí stavět na demokratických základech, aby volbu lidu respektovali.

2/ Lékaři využívají toho, že je potřebujeme až moc, a berou si nás, obyčejné lidi, de facto jako rukojmí. Obávám se velkého přílivu lékařů z Východu. Když člověk přijde k doktorovi a je tam český lékař, asi ho snáz pochopí než někoho, kdo se ještě nedokázal sžít s naší kulturou.

DANIEL KUNZ
ECOSOC, Model OSN

1/ Já si myslím, že současná situace je zcela pochopitelná. Vládní systémy, které tam fungovaly do nynější doby, daly podnět k nespokojenosti. Pevně věřím, že občané dosáhnou svých požadavků.

2/ Pro naši zemi to není dobré a jejich odchod vnímám jako „podpásovku“. Z finančních důvodů to je pochopitelné. Osobně bych jim zvedl platy, ale pouze za předpokladu, že tito lidé budou dosahovat lepších výsledků.

ELIŠKA MORYSKOVÁ
GA, Model OSN

1/ Myslím si, že politická situace se stane složitější, ale nepovede ke zhroutilí země. Změní se vláda, ale míra demokracie zůstane stejná.

2/ Nemyslím si, že odchod doktorů z lékařství je oprávněný, zvláště když jejich peněžní situaci porovnáme s platem učitelů, kteří jsou taky nutní pro společnost. Co předvádí nemocniční personál ve městě, kde bydlím, je přiměřené jejich platu. Bohužel takových nemocnic bude víc.

Hosté pátého workshopu

ONDŘEJ BERÁNEK

Český arabista a islamista. Vystudoval Univerzitu Karlovu a nyní pracuje jako vedoucí Centra pro Studium Blízkého východu na Metropolitní univerzitě v Praze. Je autorem publikace *Saúdská Arábie: Mezi tradicemi a moderností*.

EDUARD GOMBÁR

Profesor mezinárodních politických vztahů, arabista, historik. Dříve pracoval na konzulátech v Tripolisu a Damašku. V současné době je ředitelem Ústavu Blízkého východu a Afriky FF UK. Publikoval řadu odborných monografií týkajících se islámských zemí.

ZORA HESOVÁ

Vystudovala politologii a islamologii na Freie Universität v Berlíně. Odborně se specializuje především na islámskou filozofii, komentuje Blízký východ pro různá česká média a je autorkou nejrůznějších publikací na toto téma.

NATAŠA KUBÍKOVÁ

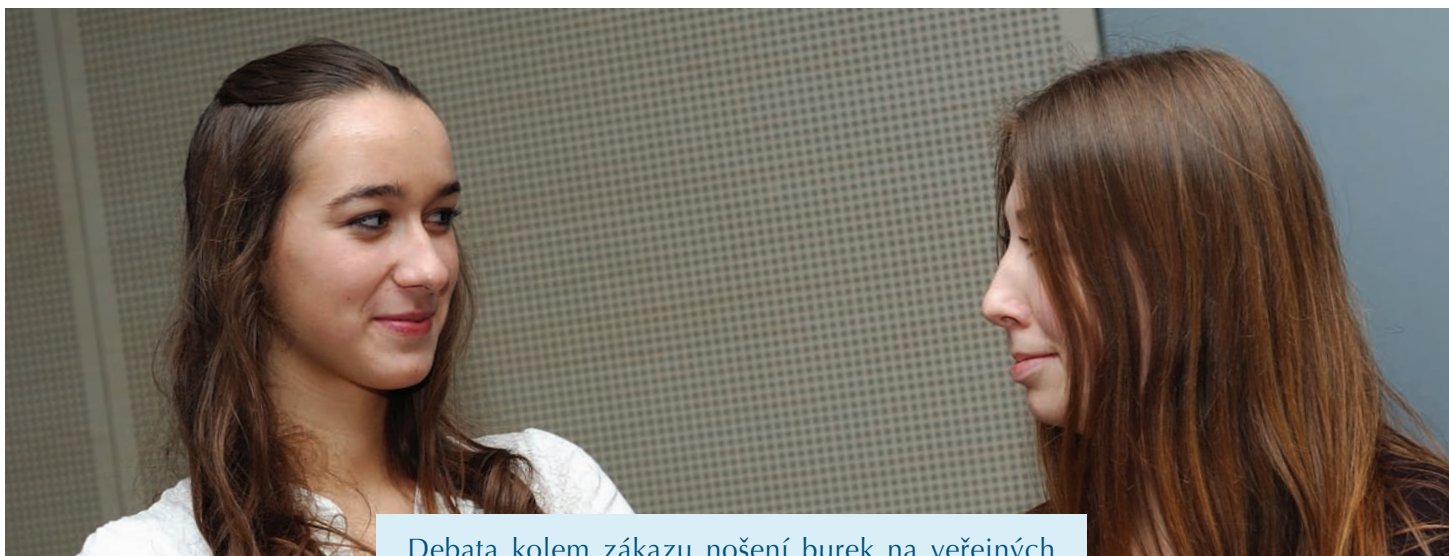
Je analytčkou AMO, působí jako spolupracovnice Hospodářských novin a současně studuje na univerzitě v Káhiře. Zaměřuje se především na politický islám a politické systémy Egypta, Palestinské samosprávy či Jordánska.

ŠADÍ SHANAÁH

Mladý politik česko-palestinského původu. Studoval v Praze, Londýně a Cambridge. Zkušenosti nasbíral mimo jiné na Ministerstvu zahraničních věcí ČR, během práce pro Evropskou komisi či jako poradce politika Ondřeje Lišky.

Delegátský duel

Je přijatelné, aby státy zakazovaly svým občanům, popřípadě cizincům na svém území, nosit náboženské symboly?

Caroline Vosátková

BURKINA FASO, HRC

Burkina Faso může být mnohými státy považována za jednu z afrických zemí s nedostatkem finančních zdrojů a nedodržením lidská práva. Snažíme se však našim obyvatelům poskytnout lepší životní podmínky, včetně svobody náboženského vyznání. Proto jako delegátka Burkiny Faso nemůžu souhlasit se zákazy burky či křížů. Na druhou stranu respektujeme státy, které tyto zákazy již zavedly, a to kvůli podezření, že by mohly být zmíněné náboženské

Debata kolem zákazu nošení burk na veřejných místech vyvolává v pravidelných intervalech mnoho reakcí, a to především v západní Evropě. Jak se k tomu staví státy stojící na opačných stranách barikády.

symboly zneužity ke kriminálním činům. Vlna nesouhlasu přijde spíše od muslimských organizací sídlících v západních státech, kterých se tento zákon bude týkat. Je ale samozřejmé, že muslimské země budou podporovat své náboženské vyznání a kulturu. Na druhou stranu doufáme, že se v tomto tématu nebudou příliš angažovat, jelikož se nejedná o jejich stát, ale o stát s odlišnou kulturou, mentalitou a mravy.

Tereza Antonová

USA, HRC

Náboženská svoboda je základem pilířem americké demokracie a její projev k tomu neodmyslitelně patří. Tento zákaz samozřejmě může být vnímán jako omezování svobody, tudíž by jakýkoliv její projev neměl být potlačován. Nesouhlas z muslimských zemí se ozývá, nicméně je třeba si uvědomit, že omezení, která zavedly západní demokracie, jsou mnohdy srovnatelná s omezeními v těchto muslimských zemích, kde jsou za-

měřená naopak na jiná náboženství. Je to zkrátka přirozená obrana regionální kultury plně vycházející z jejího přirozeného vývoje. Na druhou stranu potlačování náboženského vyznání je pro nás naprosto nepřijatelné, a to ať už je projevováno nošením burky, či jinak. Deklarace lidských práv a svobod a jiné mezinárodní dokumenty jsou základem, na kterém byly vystavěny celé Spojené státy americké. Vyzýváme proto k náboženské svobodě po celém světě.

Ve Spojených arabských emirátech pečuje panovník téměř o každou rodinu

» pokračování ze str. 1

Je ovšem pravdou, že v zemi, která má sedmé největší zásoby ropy na světě, která je nesmírně bohatá a kde je domorodých Emirátanů jen sedm set tisíc, může panovník opravdu pečovat téměř o každou rodinu. Kupříkladu novomanželé dostávají od panovníka vily a veškerá vysokoškolská studia Emirátanů v zahraničí jsou se vším všudy placena vládou. A vláda, to je panovník. Mluvím i o konkrétním příkladu jedné naší krajanky, která měla tatínka Emirátana a maminku Češku. Když se dostala na Washingtonovu univerzitu na medicínu, tak ji ještě před odjezdem přijal panovník a daroval jí laptop.

Na dopoledním plénu jste zmínila údiv, který jste v muslimské zemi vyvolávala jako žena-velvyslankyně. Kde všude se tato skutečnost projevila?

Musím říct, že se ke mně, jako k ženě, chovali nesmírně zdvořile, s velkým respektem. Z mé strany to ale samozřejmě znamenalo zachovávat naprosto jiná pravidla. Když je diplomat v cizí zemi, musí také navázat neformální kontakty. Například zvete ostatní diplomaty na kávu, na oběd, na večeři – nic z toho jsem ale já jako žena nemohla. V arabském světě by to bylo hrubě nezdvořilé a muže bych tím velice urazila. Mohla jsem tedy využívat jen formálních jednání. Pak jsem se snažila alespoň navazovat přátelský a otevřený kontakt. Arabové vás dlouho zkoumají, testují a v okamžiku, kdy k vám nabudou důvěru a začnou vám rozumět, dokáží být nesmírně vstřícní a nápomocní. Ale je to dlouhá cesta.

Tu práci musíte mít zkrátka rád. (Jeřábková o zaměstnání v zahraničí)

Co pro jednotlivce znamená žít čtyři roky ve zcela jiném prostředí, v jiné kultuře a o dění ve své zemi se dočítat jen zprostředkovaně z novin?

Tu práci musíte mít zkrátka rád. Pro mě vždy výjezd znamenal nesmírně zajímavé roky života. Když jsem ve dvě hodiny v noci přiletěla do Emirátů, přivedli mě

nastupujete do práce a začínáte úplně od píky. A na to musí být člověk trochu stavěn a musí mít k té práci vztah. Jinak je to hrozně otravné. Tomuhle my říkáme adaptační období a trvá zhruba tři měsíce. Během nich zažijete nejrůznější pocity včetně toho, že si říkáte: „Proboha, proč jsem do toho lezla, mám tohle zapotřebí?“

To zní trochu děsivě.

Nerada bych, aby to tak vyznělo. Já to mám naopak ráda! Když musíte překonávat podobné překážky, tak vám to vlije do krve adrenalin. Pro mě uspořádaný, usedlý život začne být po chvíli nudný.

Existuje ještě starý diplomatický svět tak, jak si ho typicky představujeme, se všemi zdvořilostními návštěvami, protokolem a jemnými formulacemi, nebo už je i v diplomacii vše zmaňazerované?

Existuje. Pokud by přestal existovat, tak by diplomacie začala suplovat práci například zahraničního zpravodaje nebo obchodního zástupce. Právě formální stránky včetně společenských akcí a vybraného chování je to, co diplomacii odlišuje. Opravdu špičkoví diplomaté, kteří mají špičkové školy, mají tuto vybranost přímo v krvi. Navíc se v ní chovají velmi přirozeně. Od všech nuancí, které se týkají stolování, příchodu, odchodu až po jednání a vyjednávání. To vše musí špičkový diplomat umět. Musí se to ale nejdřív naučit – a od toho je diplomatická akademie.

Lukáš Zícha

Nezkrácenou verzi najdete na našich webových stránkách.

„Náš život v České republice zamrzne.“

do zcela neznámého domu. Nevěděla jsem, kde mám ložnici, kde si mám zout boty ani kde si natočit vodu. Vybalíte si tedy jen ty nejnnutnější věci, abyste přespali, vyčistil si zuby a druhý den

To je ale stránka, která s tím jde ruku v ruce. Řekla bych, že vlastností dobrého diplomata je umět se s tím porvat, dokázat to překonat a brát to spíš jako druhotnou věc, kterou zas tak neprožívá.

Co je samozřejmě velmi složité, je stránka osobního života, protože všichni za sebou necháváme část rodiny. Náš život v České republice, dá se říct, zamrzne a žijeme svůj život v zahraničí. Další čtyři roky života tady mám naprosté vakuum, a když se vrátím, mám pocit, že se nic nezměnilo. Potom ale vidím příbuzné a známé, kteří najednou hrozně zestárlí. A všechno, co prožívali před čtyřmi lety, už je dávno pryč. Jsou to paralelní životy.

Šejk Khalífa bin Zayed Al Nahyan (uprostřed) je prezidentem SAE a dědičným vládcem Abu Dhabi.

Doporučujeme

Anna Politkovská: unést nesnesitelné

Vražda Anny Politkovské je vnímána jako jeden z největších útoků proti svobodě tisku.

Se situací ruských novinářů v souvislosti s čečenským konfliktem se lze seznámit mnoha způsoby. Jedním z nich je vyhledat si čísla a fakta. Tím zajímavějším ale mohou být výpovědi samotných ruských žurnalistů – a právě takový pohled nabízí dokument *Anna v přední linii*.

Snímek zachycující autentickým způsobem práci Anny Politkovské, významné ruské novinářky, pracuje odvážně jak s jejím osobním příběhem, tak s lidskoprávní tematikou obecně. Významným aspektem celého snímku je fakt, že drobná žena, jakou byla Anna, disponuje tak pevným odhodláním a vnitřní silou.

SÍLA KONTRASTU

Celý snímek je vesměs založen na podobných kontrastech. Část práce, kterou musela investiga-

tivní novinářka podstoupit, se odehrává v neutěšených podmínkách Čečenska, druhá polovina pak v poklidných prostorách moskevského deníku *Novaya Gazeta*, kde Anna působila. Čelit podobným

kulturním „šokům“ není určitě jednoduché. Anniny články se navíc netajily silnou kritikou ruské ar-

mády a vlády. A být v opozici proti ruským mocným, jak asi všichni tušíme, není ten nejlepší nápad. Vysoké vládní kruhy pochopitelně veškerou kritiku bedlivě sledují a odvážné autory pak patřičně „odměňují“. Nepřekvapí tedy, že na rétoriku Anniných článků reagovaly výhrůžnými dopisy, omezeními a zákazy různého druhu.

JINÝ KRAJ, JINÝ MRAV

Dokument se nicméně dotýká i dalších problémů dnešního Ruska. Pro nás možná hůře pochopitelná

že generál se zkrátka nemůže podílet na masakrech v Čečně ani jinde. Anna Politkovská přitom z vlastní zkušenosti věděla, že to jsou právě ruští armádní velitelé, kdo stojí za drtivou většinou čečenských zločinů. Musela tak čelit dvojímu tlaku – ze strany vlády i ze strany nechápající ruské společnosti.

O to působivější je, že s detailnějším poznáváním opravdového stavu věci v Čečensku jí sil neubývalo, ba naopak. Díky Anně se tak případy jako Beslan či Groznyj zapsaly do historie ruských konfliktů tučnějším písmem, než by si mnozí vládní představitelé přáli. Toto vše se jí nakonec stalo osudným. Dne 7. října 2006 byla Anna Politkovská zastřelena neznámým pachatelem u vchodu do svého domu.

CESTA I CÍL

Dokument, jehož režie se ujala Masha Novikova, sleduje Anninu práci již od roku 2000. Na základě reportáží a rozhovorů jak z Čečenska, tak Moskvy či Beslanu se divákovi odkrývají některá až stěží uvěřitelná fakta. Výpovědi lidí o nesmyslném zabíjení a týrání místního obyvatelstva nechají jen málokoho chladným. Nutno ovšem zdůraznit, že středobodem snímku nejsou laciné drastické záběry, nýbrž příběh ženy bojující za spravedlnost.

Gabriela Šollová
místopředsedkyně UNEP

„Uniforma je v Rusku nezpochybnitelnou autoritou.“

SOCIAL EVENT

Bude letošní Social event děsivý?

Už jste to slyšeli? Jde vám mráz po zádech? Poslední noc konference totiž bude patřit té nejlepší party vašeho života!

VÍCE INFORMACÍ JIŽ BRZY...

ESEJISTICKÁ SOUTĚŽ SE STUDENTSKÝM KONTEM G2 OD KB!

Napište esej v rozsahu 500 – 700 slov na téma „Je vzdělání zboží, investice nebo nevyčíslitelná hodnota?“, pošlete ji do 27. února 2011 na summit@amo.cz a vyhraďte jednu z cen věnovaných Komerční bankou!

Novinářská krize nastala, když přišel Putin

» pokračování ze str. 1

to za komunistů), a pak jsem nastoupila do Lidových novin, kde jsem se starala o přílohu pro ženy. Až potom jednou nikdo nechtěl jet do Ruska, protože všichni se toužili dostat na Západ, a tak se ze mě víceméně náhodou stala válečná zpravodajka.

Asi první věc, která se člověku vybaví, když se řekne „válečné zpravodajství“, je představa permanentního nebezpečí. V jaké vůbec nejnebezpečnější situaci jste se kdy ocitla?

Obecně platí, že situace, které jsou objektivně nejnebezpečnější, člověk v tu chvíli tak nevnímá a uvědomí si to až později. Napří-

„Groznyj byl jako Drážďany.“

klad projdete nějakým polem a pak zjistíte, že bylo zaminované. Já se obecně docela bojím a nikam moc nelezu, takže mně se tohle konkrétně nestalo. Asi nejnebezpečnější byla situace v Groznmě během náletů v roce 1995. Něco takového se už dnes málokdy zažije. Války se teď vedou buď mnohem sofistikovanějšími, nebo naopak primitivnějšími způsoby, ale tenkrát šlo o klasické letecké bombardování alias Drážďany za druhé světové války. Všude je hluk, oheň, krev... V takové situaci vás přepadne takový strach, že ani netušíte, co máte dělat.

Jak jste sama říkala, dnes už mají konflikty trochu jinou formu než před šedesáti lety. Vy, jako člověk se zkušenostmi z první ruky, jste zaznamenala nějaké tendence?

Určitě. Mění se samozřejmě v čase, ale zároveň hrají roli i jiné faktory. Například Rusové, kteří mají opravdu spoustu starých zbraní a je jim líto je vyhodit, typicky

Nikdo nechtěl jet do Ruska, tak jsem jela já. (Procházková)

vytáhnou tanky a bombardéry. V Čechách se používaly bomby, které byly z 50. let. Naopak válka v Afghánistánu byla úplně jiná. Na jedné straně pobíhali nepřilíši sofistikovaně vyzbrojení mudžahedíni, na straně druhé byli Američani s opravdu vyspělou zbrojní technologií, jako jsou například bezpilotní bombardéry. Právě důraz na ochranu

Ano, furt. Média toho totiž můžou hodně rozhodnout. V roce 1995 v Rusku, kdy byl u moci ještě Jelcin, Rusové dost podcenili mediální stránku války v Čechách, a proto ji z tohoto aspektu vyhráli jednoznačně Češenci. Ti ji samozřejmě vyhráli i doopravdy, protože Rusové byli v roce 1996 z Čechy vytlačeni a ono pomyslné vykročení k samostat-

Velkou část svého života jste strávila v zahraničí. Je vůbec možné zachovat si nějakou formu vlasteneckého citu k rodné zemi?

Je pravda, že k Rusku jsem přilnula velmi, a kdyby mě tenkrát nevyhodili, byla bych tam dodnes. Měla jsem dokonce i velmi intenzivní pocit, že bych měla chodit k tanním volbám, protože jsem cítila souznění se zemí a jejím osudem. Za těch jedenáct let jsem si tam našla přátele, zabydlela se a získala pocit, že tam patřím. V Afghánistánu to nikdy takhle nebylo. Strávila jsem tam jen pět let, a zatímco rusky jsem uměla dokonale, nikdy se mi nepodařilo překročit jazykovou bariéru. To ale neznamená, že by se mi po Česku nestýskalo. I když musím přiznat, že se tady trochu nudím.

Na jedné straně nepřilíši sofistikovaně vyzbrojení mudžahedíni, na straně druhé Američani s vyspělou zbrojní technologií. (Procházková)

vojáka je obrovským trendem. I civilní obyvatelstvo je lépe chráněno, protože moderní zbraně, na rozdíl od leteckého bombardování, o kterém jsem před chvílí mluvila, disponují opravdu velkou přesností.

Jako válečná zpravodajka jste musela být trnem v oku mnoha lidem, které jste sledovala. Došla jste se někdy do střetu s oficiálními autoritami?

nosti tam existovalo. Média na tom měla obrovskou zásluhu. Potom si to Rusové začali pomalu uvědomovat a situace pro nás, žurnalisty, se výrazně změnila. Zpočátku jsme si mohli dovolit úplně všechno, nikdo nám nic nenakazoval a nikdo nám nevpínal telefony. Velká novinářská krize nastala, když přišel Putin. Ten pochopil, že musí zajistit, aby se o té válce psalo to, co chce on. Takže on nastoupil a já musela odejít.

Je pravda, že tady na minová pole nenarazíte...

To je pravda. Já bych samozřejmě ještě někde ráda vycestovala, ale teď už to nikdo nezaplátí. Existuje internet a informace jsou všude. Když jsem se vloni chtěla dostat na Ukrajinu, byl to velký boj, protože zprávy jsou po celé síti. Přesto ale věřím, že zájem o zpravodajství takzvané „od spodu“ nikdy úplně nevystydne.

Lucie Ottingerová

LIDSKOPRÁVNÍ BIOGRAF

Reportér The New York Times, Sydney Schanberg, přijel v srpnu 1973 do Kambodže, aby ukázal světu důsledky vietnamské války pro tuto zemi. Společně se svým kambodžským kolegou Dithem Pranem poznávají, jaké hrůzy se odehrávají v tomto bývalém ráji na zemi. Co však nevědí, je, že brzy začne jedna z nejtragičtějších událostí v dějinách lidstva – kambodžská genocida.

Přijďte na film, přerůstající v působivou výpověď o utrpení, jež si člověk na světě vytváří, ale jemuž také dokáže čelit.

Oscarový snímek *Vražedná pole* budeme promítat již zítra od 14 hodin na Gymnáziu Nad Alejí.

Delegáti píší

Vážení, FAO není stát v Africe...

Zatímco pro nás je pojem FAO záhadný a pro francouzskou vládu představuje nepřátelskou organizaci brojící proti zemědělským dotacím ve vyspělých státech, v zemích třetího světa zachraňuje životy obyvatel závislých na farmářství. FAO, Organizace OSN pro výživu a zemědělství, se už šedesát pět let potýká s nelehkým úkolem: dát světu najíst.

Cheong Chuen, farmář z malé vesničky v Kambodži, je stejně jako téměř osmdesát procent praceschopných obyvatel tohoto chudého asijského státu plně závislý na zemědělství. Jeho farma s kuřaty a žábami byla každoročně sužována nemocemi, se kterými si Cheong bez zkušeností s chovem nedokázal poradit. Jeho rodina se tak neustále potýkala s chudobou a hladem. Obrat přišel až po tom, co se mladý farmář spolu s více než pěti tisíci kambodžskými zemědělci zúčastnil projektu *Farmer Field Schools* patřící pod záštitu FAO. Pomocí bezúročně půjčky

a poznatků nabytých ve škole poty, kteří nikdy neměli přístup k rolnickému know-how, rozšířil svoji farmu tak, že nyní dokáže zaopatřit celou rodinu a zbudou mu i peníze na další malé investice.

VYPĚSTUJ SI SÁM

Zatímco doposud vyspělé země raději poskytují potřebným státům přímou potravinovou pomoc, než aby jim umožnily přístup k technologiím, generální tajemník OSN zdůrazňuje: „Naším úkolem není jen nakrmit hladovějící, ale pomoci jim, aby dokázali nakrmit sami sebe.“ Tato iniciativa představuje

Regulace rybolovu je rovněž jedním z posláních FAO.

inmap.ca

jen malou část agendy Organizace pro výživu a zemědělství při OSN, která zprostředkovává dialog o *Food Security*, tedy zabezpečení výživy všech obyvatel světa.

Vysoké ceny potravin a fakt, že celá sedmina světa žije pod hranicí chudoby v permanentním hladu, vytrvale rozdmýchávají diskuze na mezinárodních konferencích, ať už o státních subvencích do zemědělství, nebo o liberalizaci světového obchodu a odstraňování cel.

V těchto debatách má mnohdy FAO důležitou roli usměrňujícího subjektu, který argumentuje na základě vlastních analýz a statistik. Kromě pořádání vlastních konferencí má FAO svoje místo například i ve Světové obchodní organizaci (WTO), kde má statut pozorovatele, jak je tomu i v Modelu OSN Pražského studentského summitu.

Anežka Rýgrová
delegátka za FAO

International organizations lately

UNICEF lately: Witness to a break-through in child protection

The Fourth High-Level Arab Conference on Children's Rights had numerous outcomes. It suggested a positive trend in child protection in the region of Middle East and North Africa, it confirmed several unpleasant truths and it adopted a document which UNICEF considers a milestone for children's rights.

Will their protection be improved?

inclusionstour2010.se

With regard to the promised optimistic observations, the Conference

praised the generally positive intra-regional developments. Important factors in the assessment of the qua-

lity of a country's care of its little ones, such as child mortality and enrolment in primary education, have improved significantly.

However, the Conference also confirmed the wide-spread view that statistics should only assume limited importance. The true problem, they agreed, lies in the distribution of these improvements among the population as the notorious "widening gap" between the rich and the poor once again emerges.

MARRAKESH DECLARATION

However, the true importance of the Conference lies in the adoption of the Marrakesh Declaration which reacts to the outlined unpleasant truths. According to UNICEF figures, some 89 per cent of children in the region are victims of violence, both physical and

psychological. Moreover, children are subject to violence both in state institutions, such as schools, and within their homes, suggesting the magnitude of trouble countries will face if they wish to change the situation.

The Declaration has two main goals. Firstly, it acknowledges the lack of truly reliable data and thus calls for a more targeted research. More importantly, it wishes to amend its member states' legislation and eradicate such phenomena as child labor and early marriage. However vague the Declaration might seem, there is a reason why UNICEF thinks so highly of it. It is mostly because the initiative came from those countries that are so frequently accused of disrespect of children rights.

Lucie Ottingerová

Cesta na vrchol

„Moc je nejsilnějším afrodisiakem“

Kissinger na vrcholu své kariéry – i obchody se suvenýry prodávaly jeho figurky.

Starší a slavnější z bratrů Kissingerů je rozhodně nejspornější legendou světové diplomacie dvacátého století. Je válečným zločincem, nebo jen politikem, který se nebál razantních řešení? Kudy vlastně vedla cesta německého židovského emigranta do křesla amerického ministra zahraničí?

» pokračování ze str. 1

Henry Kissinger se stal prvním rozvedeným, prvním v Evropě narozeným mužem a prvním akademikem s tak zásadním vlivem na americkou zahraniční politiku. Časté milostné avantýry, kterých využíval i k odvedení pozornosti od důležitých jednání, zaměstnávaly horlivé novináře a vysloužily mu pověst sukničkáře. Jeho vyjádření „příští týden nemůže být žádná krize – můj diář je plný“ se stalo bonmotem.

NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Když se ale roku 1923 v německém Fürthu malý Heinz narodil do rodiny ortodoxních, avšak plně asi-

„Příští týden nemůže být žádná krize – můj diář je plný.“

milovaných židů, nic nenasvědčovalo tomu, že v budoucnu nastoupí kariéru jednoho z nejsledovanějších

mužů světa. Školní záznamy na něj vzpomínají jako na průměrného studenta, vyčnívajícího snad jen svou drzostí a zájmem o historii a fotbal. Výsledky německé ligy Henry Kissinger vášnivě sleduje dodnes, a na své dětství vzpomíná jako na klidné a nijak zvlášť poznamenané nadcházejícími událostmi.

Nebýt však blízcí se války a rozhodnosti jeho matky Pauly, Amerika by se o něm pravděpodobně nikdy nedozvěděla. Po dlouhém váhání nakonec ve stejný den, kdy došlo ke zničení norimberské synagogy, rodina informovala úřady o svém odjezdu a 30. srpna 1938 se ve francouzském přístavu Le Havre nalodila na zaoceánský parník Île de France mířící do New Yorku.

NÁVRAT POD AMERICKOU VLAJKOU

Začátky ve zchátralém Bronxu se nedaly nijak srovnávat se standardem, na který byli do té doby zvyklí, a oba sourozenci, Henry i Walter, museli začít pracovat.

Henry si zanedlouho našel místo v továrně na štětky na holení a s myšlenkou, že se stane účetním, navštěvoval večerní kurzy na tehdy vyhlášené George Washington High School. Na rozdíl od zbytku rodiny přijal americkou podobu svého jména, paradoxně z obou bratrů však právě jemu zůstal onen neodmyslitelný přízvuk.

Postupující válka mu měla ještě jednou zasáhnout do života a před-

NEMOUDRÝ, KDO PROSAZUJE MÍR

Armáda a především Fritz Kraemer, o šestnáct let starší německý emigrant a držitel dvou doktorátů, měli zásadní vliv na Henryho další vývoj směrem k akademické kariéře. Hned po návratu z Německa na podzim roku 1947 nastoupil na Harvard, kde se zaměřil především na politickou vědu. Oblíbeným téma-

Po dlouhé diplomatické předešle dochází ke slavnému okamžiku: Mír mezi Egyptem a Izraelem je uzavřen.

určit jeho další kroky – v únoru 1943 byl Henry Kissinger povolán do armády a jako voják 355. pěšího pluku se šest let po svém příjezdu do Spojených států ocitl znovu v Německu. Situaci v rodné zemi tehdy v dopise popsal jako tragickou, přesto však později hovořil o společné budoucnosti Američanů a Němců, která ale bude možná, jen pokud se podaří překonat obraz Němců jako nepřátel.

tem se mu stal metternichovský systém mezinárodních vztahů, jemuž později věnoval i svou dizertační práci. Ještě v průběhu bakalářského studia se také poprvé oženil – vztah s německou židovkou Annou Fleicherovou skončil o patnáct let později rozvodem a zanechal po sobě dvě děti.

Jeho studie točící se okolo rozložení moci v mezinárodním systému obsahově výrazně nevybočovaly

z tehdejšího středního proudu, vynikaly ale schopností vyjádřit myšlenky lépe než kdokoliv jiný. „Politik přející si nic než mír se vydává na milost každé výbojně a revoluční mocnosti, jež je ochotná riskovat válku,“ míní Kissinger.

Rockefellerova politického rivala Richarda Nixona, s jehož příchodem do Bílého domu v roce 1969 Henry vystoupal do výšin americké politiky, kde setrval i po aféře Watergate, která setřásla Nixona a dosadila Geralda Forda. Nejprve

Henry využíval milostných schůzek i jako zástěrek pro důležitá jednání. (na fotografii se současnou manželkou Nancy)

Dobrý státník tak v jeho pojetí raději než mír prosazuje přijatelný národní zájem, čímž dává vzniknout rovnováze v mezinárodním systému, která mír přinese sama jako vedlejší produkt.

STOUPAJÍCÍ HVĚZDA

Vždy uspěchanému a cílevědomému muži, který se chystal dobýt i politickou praxi, by však samo studium a psaní odborných článků nepřineslo plné uspokojení. Rozvíjel proto mnoho dalších aktivit, od organizace Harvardského mezinárodního semináře po práci konzultanta u vojenských i vládních institucí a think-tanků. Stoupající hvězda brzy upoutala pozornost republikána Nelsona A. Rockefellera – newyorského guvernéra vážně usilujícího o prezidentskou nominaci, pro něhož začal Henry na jaře 1956 pracovat jako poradce.

jako poradce pro národní bezpečnost a posléze jako šéf americké diplomacie ovlivňoval Henry Kissinger americkou zahraniční politiku celých osm let a svůj úřad naplnil jako nikdo před ním.

Už jako poradce pro národní bezpečnost se stal Nixonovou pravou rukou: Všichni ve Washingtonu dobře věděli, kde leží moc, a pro pokyny chodili nikoliv k ministru zahraničí Williamu Rogersovi, ale k akademikovi ve velkých brýlích. Sám prezident se raději než na místní ambasády spoléhal na svého muže, a tak Kissinger, věrný myšlenky osobní diplomacie, jen během tří let svého následného působení v čele ministerstva zahraničí podnikl čtyřicet jedna zahraničních cest a nalétal tak průměrně dvacet pět tisíc kilometrů za měsíc. Na amerických velvyslanectvích postupně sílil pocit, že nejsou víc než hotely, a místní pra-

„K nejspornějším patří jeho role při bombardování Kambodži.“

Nedlouho po vydání bestselleru *Nuclear Weapons and Foreign Policy*, který mu zajistil titulní stranu vlivného deníku New York Times, se Kissinger – nyní již harvardský profesor – ocitl na vrcholu akademické kariéry. Na svých přednáškách však často chyběl, neboť jeho angažmá konzultanta na ministerstvu zahraničí si žádalo stále více času. Avšak dokud byl Bílý dům obsazen demokraty, Kissingerova pozice tu nebyla nijak zvlášť privilegovaná. Jeho chvíle měla teprve přijít.

ROKY V BÍLÉM DOMĚ

Právě pověst, která předcházela mladého harvardského profesora, mu získala přízeň tehdejšího

covníci si čas od času postesklí, že na výsledky tajných jednání se musí ptát svých diplomatických protějšků. V sedmdesátých letech – ne náhodou kousek od washingtonského letiště – se Henry Kissinger podruhé oženil.

ROVNOVÁHA MOCI

Změna americké zahraniční politiky byla s příchodem Nixona do Bílého domu více než nasnadě. Zatímco Kennedy v inauguračním projevu sliboval za vítězství svobody zaplatit jakoukoliv cenu, Kissingerova zpráva Kongresu z roku 1970 se omezovala na prohlášení, podle kterého Amerika nemůže chránit všechny svobodné země a bude se angažovat jen v případech shodných s národním zájmem.

V tomto duchu pokračovaly Kissingerovy snahy o ukončení vietnamské katastrofy, ale i o postupné oteplení v americko-čínských a americko-sovětských vztazích, známé jako détente. Nejenže byla dojednána prezidentova velkolepá návštěva Pekingu; jednání s Moskvou přinesla dohodu o omezování strategických zbraní, přesně v souladu s Kissingerovou teorií rovnováhy moci.

Fotografie z několikahodinového rozhovoru mezi Kissingerem a čínským vůdcem Mao Ce-tungem obletěla svět.

Přibližování se k nepřátelům a snaha o rovnováhu s sebou však logicky nesly i negativní důsledek – vedly k napětí mezi USA a jejich partnery především v Evropě a v Japonsku, kteří postupně přestávali Nixonově administrativě důvěřovat.

MÍT SVĚHO KISSINGERA

Kissingerovo angažmá v Bílém domě nutně končí vítězstvím demokratického kandidáta Jimmyho Cartera. Za jeho největší přínos americké diplomacii může být považováno

právě představení pragmatické, neideologické politiky, která přispěla k částečnému odblokování studenou válkou zamrzlého mezinárodního systému. Jiné jeho kroky však zůstávají dodnes kontroverzními. Někdejší šéf americké diplomacie je obviňován z válečných zločinů i rozsáhlého porušování lidských práv – k nejspornějším patří jeho role při bombardování neutrální Kambodži z roku 1970, které si vyžádalo desítky tisíc mrtvých. Žádné z obvinění mu

„Kissinger postavil národní zájem nad mír.“

zatím nebylo prokázáno, přesto ho některé, nejen evropské vlády, chtějí v této souvislosti vyslechnout, což omezuje jeho možnost cestovat.

Legendou – ať už v pozitivním nebo negativním smyslu – Henry

zůstává i po svém odchodu z nejvyšších pater americké politiky. Mít „svého Kissingera“ bude přáním mnohých z následujících amerických prezidentů. Jak někdo kdysi pronesl, nebyla to pouze moc, která z něj vytvořila celebritu; byla to jeho schopnost stát se celebritou, která mu dávala moc. A Henry Kissinger je rozhodně mužem, v němž se vyvinuté strategické uvažování ideálně snoubí s uměním moci.

Tereza Jermanová

HENRY KISSINGER

Akademik a diplomat. Studoval na Harvardu, kde se později stal profesorem. V administrativě Richarda Nixona působil nejprve jako poradce pro národní bezpečnost a od roku 1973 paralelně i jako ministr zahraničí. Přispěl k oteplení vztahů s Čínou a Sovětským svazem nebo k uzavření míru mezi Egyptem a Izraelem v Camp Davidu a za příspěví k ukončení vietnamské války byl oceněn Nobelovou cenou míru. Kontroverzní však zůstává jeho role při bombardování Kambodži nebo podpora chilského diktátora Pinocheta. Kissinger je dodnes aktivní, je žádaným konzultantem a nadále vyučuje.

worldpress.com

Model OSN

Rada bezpečnosti – SC

Program

- přednáška o Střední Asii
- jednání o bodech agendy
- příprava na konferenci

Na čtvrtém workshopu si delegáti Rady bezpečnosti vyzkoušeli, že vyřešit mezinárodní krizi není snadné nikdy, a to ani když už v minulosti jednou proběhla. Předsednictvo je totiž nejprve prostřednictvím prezentace seznámilo s průběhem cesty Kosova za nezávislosti včetně zlomových historických momentů a následně je postavilo před nelehký úkol vstoupit do pozice těch členských států Rady, které měly v roce 1998 čelit válce v regionu.

HISTORICKÁ KRIZE V PŘÍMÉM PŘENOSU

Následující jednání bylo bohaté na všechny nezbytné prvky

původní krize včetně eskalace konfliktu, koordinace postupu jednotlivých států s kolegy ze Severoatlantické aliance a napětí mezi jednotlivými velmocemi, které nejednou vyústilo v dramatickou konfrontaci. I když se na konci tohoto vysilujícího jednání nepodařilo přijmout společný dokument, předsednictvo ocenilo snahu všech zúčastněných delegátů o dosažení kompromisního řešení. Zejména

by rádo vyzdvihlo výkony delegátů USA, Číny a Brazílie.

CONFERENCE NOW!

Na posledním workshopu letošního ročníku budou mít delegáti velmi zodpovědnou úlohu: Stanovit body agendy, kterými se hodlají zabývat na rychle se blížící závěrečné konferenci. Jelikož předsednictvo tomuto úkolu přikládá velkou důležitost, rozhodlo se věnovat značnou

část poskytnutého času právě jednání o bodech agendy. Zároveň však nerezignuje ani na úspěšnou tradici přednášek, a proto bude součástí dnešního odpoledne prezentace zaměřená tentokrát na oblast Střední Asie. Navíc se delegáti mohou těšit i na další aktivity, které budou mít za cíl připravit je na průběh a atmosféru závěrečné konference.

Lucie Ottingerová, SC

Valné shromáždění – GA

Čtvrté zasedání Valného shromáždění OSN již tradičně zahájila regionální setkání. Na tomto workshopu jsme pokračovali v započatém trendu spojování regionů, a názory na oficiální rozvojovou pomoc LDCs tak mohli společně konfrontovat a sladit zástupci evropských a afrických států. Shoda napříč oběma kontinenty nenastala, ale alespoň se uvnitř každého z nich našla určitá vize budoucnosti, se kterou pak zástupci vystoupili na plénu.

Zbývající dva regiony – Americko-pacifický a Asijský – jednaly odděleně. „Asiaté“ dali přednost delšímu jednání o bodu agendy, naopak zástupci Ameriky a Pacifiku svoje síly poměřili v debatním souboji na téma, zda oficiální rozvojová pomoc přispívá k ekonomickému růstu rozvojových zemí.

JEDNACÍ ŘÁD ZVLÁDÁME

Společný program všech regionů zahájil předseda orgánu Mi-

chael Rozsypal, na jehož bedrech a bedrech jeho asistenta – tajemníka GA Matouše Hrušky – leželo i nezbytné rozebrání jednacího řádu a přiblížení dokumentů Modelu OSN. Jeho zákoutí jsou velmi spletitá, případně nejasnosti si proto vysvětlíme na dnešním setkání, aby slavnostní konference proběhla hladce a bez problémů.

Během jednání na téma oficiální rozvojové pomoci LDCs bylo vzneseno mnoho návrhů. Žádný se však neuchytil natolik, aby se o něm jed-

nalo podrobněji. Debatu překvapivě téměř neovlivňovaly světové velmoci, místo toho zazněly hlasy např. Portugalska, Nigérie, Vietnamu, Konga, Argentiny, Alžírsko nebo Panamy.

DOHODA JE DNES NUTNÁ!

Dnes má Valné shromáždění jasný program – schválit si agendu pro závěrečnou konferenci z tematických košů, které byly představeny během uplynulých workshopů. Delegáti dostanou možnost si agendu schválit ve vlastním regionu, ná-

Program

- regionální zasedání
- plenární jednání – schvalování agendy

sledně dojde k jejímu plenárnímu projednání. Předsednictvo se proto těší na zajímavou a konstruktivní diskusi.

Lucie Doubková, GA

Rada pro lidská práva – HRC

Čtvrtý workshop na půdě Rady pro lidská práva začal lehce netradičně – filmem *Slzy Konga*. Jak již název naznačuje, nejednalo se o nijak veselou podívanou. Příběhy znásilňovaných konžských žen a dětí zanechaly ve všech divácích velmi silný dojem. Na film plynule navázala diskuze s Tomášem Lindnerem, vedoucím zahraniční rubriky týdeníku Respekt, který se s delegáty podělil o zážitky ze svých vlastních návštěv Demokratické republiky Kongo. Aby byl obraz nelehké situace v této zemi

kompletní, doplnila film a diskuzi také krátká faktografická přednáška.

O KONGU I ASII

Nebyl by to však workshop, pokud by nedošlo na jednání. Tentokrát se mluvilo o politických právech v LDCs jihovýchodní Asie a ukázalo se, že tento bod agendy vskutku nepatří mezi jednoduchá témata, která lze zvládnout bez důkladné domácí přípravy. Na ni rozhodně nezapomněly delegátky Kataru, Ruska a Japonska, které od počátku Summitu odvedly opravdu velký kus práce.

DNEŠNÍ PROGRAM?

Pátý workshop bývá posledním krůčkem k zakončení přípravné části Pražského studentského summitu. Doladují se poslední maličkosti, opakují záludnosti jednacího řádu, probírají ty správné tipy a triky na konferenci. Na to vše se dnes zaměří osazenstvo Rady pro lidská práva. Na delegáty čeká několik vyjednávacích her na rozvázání zamotaných jazyků, troška rétorického procvičování a také se zmíníme o jednacím řádu. Prostě ten správný recept na

Program

- průvodce jednacím řádem
- jak má vypadat správné jednání
- několik slov ke konferenci

uvažení skvělé, zábavné a úspěšné konference!

Šárka Ošťádalová, HRC

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

Program

- seznámení s tvorbou dokumentů
- regionální jednání
- jednání - regulace bankovního sektoru
- sestavení agendy na konferenci

Za devatero horami a devatero řekami žil byl jeden zvědavý delegát Hospodářské a sociální rady při Pražském studentském summitu. Byl každým coulem dobrodruha, a proto neváhal a 22. ledna i přes nepříznivé klimatické podmínky dorazil na čtvrté přípravné setkání. Odpoledne se přesunul do místnosti 212 s nápisem ECOSOC. Dozvěděl se, že ho čeká přednáška o regulaci bankovního sektoru. Na mysl mu vytanuly rizikové úvěry a pak už jen velký otazník a napadlo ho, že se zvedne a uteče, dokud

může. Po vyslechnutí přednášky si ale pogrataloval, že tak neučinil. Host Boril Šopov, vyučující na Institutu ekonomických studií UK, seznámil delegáty s na první pohled obtížnou problematikou srozumitelně a jeho projev vyvolal i mnoho zvědavých dotazů, především ze strany zástupkyně Nového Zélandu.

ASSANGE – VINEN/NEVINEN?

Díky interaktivní hře „WikiLeaks – proces“ si náš delegát vyzkoušel, co obnáší role obhájce, žalobce a soudního tribunálu. S napětím si

vyslechl verdikt předsedkyně, kterým odsoudila Julienu Assange. Stal se z něj expert na jednací řád a během jednání o kybernetické kriminalitě se stejně jako delegáti Belgie, Gruzie a Kuby bouřlivě zapojoval do diskuze. Následně si předsevzal, že při tvorbě příštího stanoviska se pokusí zpracovat informace alespoň stejně kvalitně jako zástupkyně České republiky.

CO NÁS NEMINE

Dnes už sedí v přednáškovém sálu a v hlavě si opakuje přípra-

vený projev. Odpoledne se například dozví, jak se tvoří dokumenty. A hlavně se těší na jednání. Chceme vrátit tu pichlavou poznámku delegátovi z druhého konce světa a je odhodlán zúročit všechny informace o regulaci bankovního sektoru, které si tak pracně zjistil. V ruce žmoulá lísteček s pořadím bodů agendy na konferenci. I to se dnes bude řešit a jak si tak pamatuje, každoročně to rozpoutává vášnivě debaty.

Veronika Kadlecová, ECOSOC

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

Že nevíte, co je norma ČSN ISO 14001 a nikdy jste neslyšeli ani o Nařízení Rady ES 1836/93b EMAS? Vy snad nečtete o chystající se novele normy ISO 14045? Je to jasné. Diagnóza: absence delegáta na čtvrtém přípravném setkání Programu OSN pro životní prostředí. S takovými pojmy se totiž dvaadvacet delegátů UNEP setkala na přednášce Miloše Kužvarta, bývalého ministra životního prostředí, která měla za cíl jejich obeznámení s pravidly

a normami environmentálního managementu.

DVĚ (TŘI) MOUCHY JEDNOU RANOU

Ti výřečnější se dostali ke slovu hned poté ve formální diskusi. Účastníci workshopu tak měli možnost zlepšovat své rétorické i odborné znalosti, což jim bude velkou výhodou především na závěrečné konferenci. A jak už bývá zvykem, na každém workshopu se někteří delegáti blýsknou více než jiní.

Přímo morální povinností UNEP je zmínit zde v první řadě delegátku České republiky (a to především za její předworkshopovou aktivitu na mnoha úrovních). Další výrazné plus UNEP udělil delegátce Kanady (za rétorické schopnosti a odbornou úroveň), Argentiny (za aktivní účast v jednáních), delegátovi Izraele (za podněty k hlubšímu projednávání tématu) a v neposlední řadě i delegátům Spojených států amerických a Kolumbie (za návrhy, jak pomoci nejenom ochraně klimatu, ale záro-

Program

- rozdělení do regionů
- jednací řád
- jednání o podobě agendy
- informace ohledně konference a přípravy na ni

veň i posílení ekonomiky a vyřešení některých bezpečnostních otázek).

DNES NAPOSLEDY

Dnes je ovšem velmi smutný den. Nejenom předsednictvo UNEP, ale zajisté i všichni delegáti jsou rozmrzelí z toho, že právě dnes se uskuteční poslední přípravné setkání, při kterém se celý orgán setká na půdě VŠE. Věříme, že právě proto se dnešní jednání ponese v konstruktivním duchu a sestavování agendy pro závěrečnou konferenci bude plodit rychlé a kvalitní výsledky.

Iveta Moravcová, UNEP

Světová obchodní organizace – WTO

Program

- panel hostů – DSB bavlna
- zvláštní zasedání – DSB bavlna
- jednání o agendě na konferenci

Velkolepě pojatá dopolední část čtvrtého workshopu jistě nenechala nikoho chladným. Kdyby se přesto u někoho projevila sebemenší známka nudy či únavy, host, jenž již podruhé navštívil Světovou obchodní organizaci, by ji s přehledem „rozcupoval“ na kousky.

VZDĚLÁNÍ JAKO PRIORITY

Jan Mühlfeit, muž, který se díky svému osobitému projevu pomalu, ale jistě stává v našem orgánu legendou, působí jako Chairman Europe Microsoft Corporation a též jako poradce v oblasti vzdělávání. Jelikož ústředním tématem

odpolední části bylo duševní vlastnictví, hovořil pan Mühlfeit právě o této problematice v souvislosti s ekonomickou konkurenceschopností, která podle něj dnes netkví v technologiích, nýbrž v lidském mozku a jeho schopnosti inovativního myšlení. Neboť právě inovace a kreativita se v 21. století stávají největším kapitálem. Podle něj však západní svět začíná v této oblasti zaostávat za prudce se rozvíjejícími asijskými zeměmi. Právě proto je potřeba hledat příčiny ve školském systému, který vyžaduje

zásadní změnu. Je totiž nutné se od znalostní společnosti posunout ke společnosti moudré, a sice namísto bezduchého memorování vést studenty ke schopnosti samostatného myšlení a rozvíjet v nich podnikatelského ducha. To všechno proto, aby Evropa zvládla udržet krok se zbytkem světa.

Po přednášce následovala formální a neformální diskuze, kde se ukázalo, že delegáti mají o problematiku vzdělávání velký zájem a že pan Mühlfeit umí vzkřísit i mrtvé brouky a šípkové Růženky. Ne-

zbývá než doufat, že navštíví WTO příští rok znovu.

OBCHODNÍ SPOR OČIMA WTO

Dnes se delegáti budou pod drobnohledem věnovat pro WTO specifickému nástroji – Orgánu pro řešení sporů (Dispute Settlement Body), v rámci kterého si vyzkouší simulaci skutečného obchodního sporu mezi USA a Brazílií ohledně nepovolených subvencí americkým producentům bavlny.

Vojtěch Fiala, WTO

Model NATO

Model NATO: New threats and crisis management

With only one workshop to go, Model NATO gets ready for the event of the year. Join us while we go through this year's Model NATO history as we approach another pressing issue of today: Afghanistan. Read on to learn more about our special competition as well as our guest!

With the final conference rapidly approaching, the Model NATO delegates have yet another demanding task ahead of them: after getting to know each other, addressing various issues (the NATO-Russia relations for instance) throughout the workshops and even having the chance to travel back in time and experience the Kosovo conflict in a simulated historic crisis in cooperation with the Model UN Security Council, they now face the most profound conflict of the last decade – the war in Afghanistan. The fifth workshop will see them cope with

the situation. How will they deal with the asymmetric threats?

ESSAY COMPETITION

Our delegates are also all taking part in a Model NATO competition. Their task is to write the best essay possible on various given topics concerning issues such as the possible anti-ballistic missile defense system in Central Europe or the problem of Alliance's future enlargement. These essays are to be read and evaluated by experts from Association for International Affairs and the author of the best paper will be rewarded. May the best one win!

EXPERIENCE FROM BRUXELLES

Yet another honorable guest is visiting our fifth workshop. Mr Tomáš Šindelář is a former PSS Model NATO Chairman. His enthusiasm and passion concerning the subject of NATO even

compelled him to work at the NATO Headquarters in Bruxelles! Now he is back to share his experience and knowledge with our delegates.

*Tomáš Maďar
Model NATO team*

Afghanistan 10 years after

In the gloom of the Afghan war's ten-year anniversary, NATO's leaders are willing to tell their citizens just what they want to hear. They claim the war is being won and have even introduced timetables for troop withdrawals. Subtly, they have dropped their goal of democratisation and aim only for leaving Afghanistan secure enough not to be an international problem again any time soon.

However risky this defeatism is, the biggest risk of all lies in assuming that regional players' interests align with those of NATO. It needs to

be made clear that most of Afghanistan's neighbours range from nominal democracies to full-fledged dictatorships and that all of them have competing interests. Pakistan

and India have already engaged in a cold war over the nation, seeing it as a new arena in their tense relationship. Uzbekistan has conditioned its aid on the West re-newing its diplomatic relations with the country, frozen as a result of a bloody massacre in 2005.

RUSSIAN ENGAGEMENT

But the largest concern is sparked by Russia which, although it has seemed eager to help NATO in Afghanistan recently, is in reality engaging in a clever battle of wits

CONCERN ABOUT PEOPLE IN AFGHANISTAN

The real issue is that neither Pakistan nor Russia has any real interest in a democratic Afghanistan. Whilst both may pay lip service to the idea, both will be content to support any regime that will increase their security and influence at a key strategic crossroads. This is not in the interest of the people of Afghanistan and certainly not in the interest of NATO which has already made such an immense sacrifice for their liberty.

HISTORIC LESSON

They often say: "If we don't learn from our history, we're doomed to repeat it". Only sixty years ago, the citizens of Eastern Europe saw for themselves the disastrous results of the UK and the USA entrusting the USSR with their liberation in World War II. It is naive to assume that the interests of democracies and dictatorships are the same. It appears that the NATO alliance is in real need for some historians.

*James McMordie
Chronicle Correspondent*

Karzai to open up a dialogue emphasizing Russian's role in counternarcotics cooperation.

Model EU

Sestavování agendy aneb „O čem jednáme“

Přípravný tým se při sestavování agendy na každý workshop zaměřuje na to, aby odpovídala reálnému jednání v Radě EU. Jak agenda vzniká, o čem budou delegáti jednat a v čem se Model EU letos posunuje?

Zmonitoringu legislativy EU jsou vybrány konkrétní návrhy, na kterých přípravný tým zajímají především dvě kritéria. Prvním je, aby se daný bod agendy projednával v době konání závěrečné konference, případně krátce po ní. Aktuálnost tématu je nezbytná především pro pozvané hosty, kteří jej tak zrovna „mají na

stole“. Dalším kritériem je existence sporu mezi státy. Je-li dosažení konsenzu příliš jednoduché, jednání nemůže být dostatečně napínavé. V neposlední řadě se přihlíží k prioritám předsednické země, kterou je v současnosti Maďarsko.

O ČEM BUDEME JEDNAT?

Nejdříve se zaměříme na situaci

Romů v EU, jakožto problematiku nastolenou po jejich vyhoštění z Francie. Rada musí přijmout či změnit několik legislativních aktů s ohledem na mezinárodní úmluvy o lidských právech. Předmětem sporu jsou finance přidělované z rozpočtů členských států a skepse týkající se možnosti kodifikace této otázky, která má přesahy i do migrační a azylové politiky.

Státy by měly dále přijmout nařízení směřující ke zvýšení rozpočtové odpovědnosti. Je nutné urychlit postupy uplatňované při nadměrném rozpočtovém schodku a posílit dohled nad koordinací

hospodářských politik. Těchto cílů by měli ministři a ministryně dosáhnout i díky změnám v Lisabonské smlouvě. Kvalitní znalost ekonomických témat je proto nutností.

V ČEM SE MODEL EU POSUNUJE DÁL?

Model EU se dotkne i oblasti taktik vyjednávání a diplomatického protokolu. Na základě zájmu účastníků se přípravný tým rozhodl zařadit téma diplomatického protokolu a rozvoje argumentačních schopností.

*Klára Machová
Model EU*

O advokacii s Ivem Jandou

Na workshopu jsem si povídal s Ivanem Jandou, host čtvrtého workshopu, který přišel studentům z Modelu EU předat své zkušenosti z oblasti vyjednávání. Jak se pracuje v advokacii, jaké schopnosti musí mít advokát, čeho je potřeba se obávat a jakým výzvám advokát čelí?

Pražského studentského summitu se účastní studenti právnických fakult i ti, kteří se na studium práv teprve chystají. Lze se na práci v advokacii připravit již během studia?

Ano, je to možné. Student by měl studovat s vizí, že v budoucnu bude chtít obhajovat a ochraňovat něčí zájmy. Aby toho byl schopen, musí se naučit v první řadě výborně mluvit, stejně jako argumentovat. Dále je

nutné umět skvěle psát. V neposlední řadě stojí schopnost prezentovat své názory tak, aby přesvědčil protistranu o své pravdě.

Pokud absolvent získá práci v advokátní kanceláři, jaké výzvy a úkoly na něj čekají v praxi?

Na tuto otázku neexistuje žádná univerzální odpověď, každá kancelář pracuje jinak a na jiných případech. Jedno ale vím určitě – není to zaměstnání, které hodíte za hlavu, když ve čtyři hodiny skončíte. Advokacie je profese, kde skutečně pomáháte lidem nebo firmám, které jsou na vás odkázané. Teď nechci, aby to znělo nadneseně nebo jako klišé, ale advokacie je do jisté míry poslání.

Advokát tedy v podstatě pracuje pořád?

Mnohdy to tak je. Často se mi stává, že mě ty nejlepší myšlenky napadnou, až když odejdu z kanceláře, když se

mi konkrétní případ chvíli rozleží v hlavě. Jdu po ulici a přemýšlím. Pak třeba přijdu na to, jak napsat žalobu nebo jiný dokument, aby působil přesvědčivě, nebo naleznu právní řešení daného problému. Je to kreativní práce. Advokacii žijete dvacet čtyři hodin denně, což ale neznamená, že máte rezignovat na osobní život.

Je na této práci něco, čeho by se měl student obávat?

Bát by se neměl ničeho. Musí být samozřejmě připraven na to, že nic nejde hladce – neustále řešíte nějaké problémy. Klienti za vámi většinou chodí se složitými věcmi. Kdyby totiž byly jednoduché, nepotřebovali by vás. Stres k tomuto povolání patří. Ale když klientovi pomůžete, vidíte jasný výsledek a to je vaší největší odměnou.

*Jakub Krejčíř
koordinátor Modelu EU*

Top partneři

GENERÁLNÍ PARTNER
MODELU OSN

HLAVNÍ PARTNER
MODELU OSN

MODEL NATO IS CO-SPONSORED BY
THE NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

HLAVNÍ PARTNER
MODELU EU

Zastoupení
Evropské komise
v České republice

UNIVERZITNÍ
PARTNER

PARTNER ZAHÁJENÍ

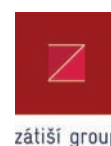
PARTNER JEDNÁNÍ

PARTNERSKÉ MĚSTO

Dodavatelé služeb

Mediální partneři

PARTNER CHRONICLE

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

Asociace pro mezinárodní otázky využívá zpravodajství z databázi ČTK, jejichž obsah je chráněn autorským zákonem. Přepis, šíření či další zpřístupňování tohoto obsahu či jeho části veřejnosti, a to jakýmkoliv způsobem, je bez předchozího souhlasu ČTK výslovně zakázáno.

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; **šéfredaktor**: Lukáš Zícha, tel.: 605 435 592; **zástupce šéfredaktora**: Tomáš Jungwirth, tel.: 605 103 016 ; e-mail: chronicle@amo.cz; **korektury**: Lenka Do Thu, Lucie Doubková, Tereza Jermanová, Tomáš Jungwirth, Lucie Ottingerová, Sue Nguyen, Lukáš Zícha **odborná spolupráce**: Lenka Do Thu, Lucie Doubková; Vojtěch Fiala, **obrazový redaktor** :Lenka Do Thu; **web**: Tomáš Jungwirth; **fotografie**: Kateřina Humplíková, Lynda Phan Thanh, Matuš Škorík, Josef Petrák; **grafická úprava**: Michal Long.